

Най-напред — титара е лишен от всекой естетически вкус, дори е и смешен.

Неколкото букви които биха били оригинални в Славейково време, а сега са банални и след тех картинката, достойна да краси страниците на „Балакиревите анекдоти“. Според мене би било много по хубаво да бжде надписа тжй: Другар /ученическа библиотека, а картинката, която запразня толкова място, да се изхвърли сжвсем.

После стих. „поточето“ е направено по сжщия план и идея на Николаевото.

Разказа на Засодимски е прекалено детски и ще е утекчителен за всеки от 10 год. нагоре ученик.

Разказа на Безродна е хубав.

Стих. „на детето“ е една прекрасна рамка, гдето между игривите крашйла се припомнят.

Сбери сили,

Мжжествени, кураж и боджр ум.

За картинките не струва да се говори и ако искаш илюстрации, намери некой да ги рисува, а аз тук ще ти правя клишета. Нийде в целата книга не се среща ни буква от името на автора и преводача.

Когато ми пишеш, разправи ми, моля ти се, как вжрви тая работа, харчи ли се или не и пр. неща.

Подир един ден сме в ваканция, която очаквам с нетърпение и която се надея да премина добре.

Други неща необикновени твжрде нема.

Революцията в сжчиненията на Толостоя напредва. Сега свжрших що излезлата на френски (на Руския нема) брошурка: *Les temps sont proshe*“ написана на 26 Сеп. м. г. много хубаво нещо.

От Вердие имах писмо, той ме пита где си?

Тук се почна един в. „Progres Socialist“ в когото ще пиша „Des lèttres orientals“

Lycée National de Toulouse 16. III. 97.

Днес е вече цела неделя от когато сжм се завжрнал от Montpellier и през това време все се каня да ти пиша, но понеже мисля да пиша „голямо писмо“, то все отлагах от днес за утре, та едвам днес.

Голямото писмо ще го оставя за следующия пжт, а сега до колкото имам време и сили ще ти напиша неколко реда за живота си.

Аз се завжрнах от Montpellier — повтjрям — толкова зашемеден и неопределен, та едва сега вземат малко по-малко да влйзат мислите ми в ред. От живота си там мога да